

A TÖRTÉNELMI ÍJÁSZAT AZ ÉN IGAZI VILÁGOM

- Beszélgetés Zubornyák György versenyíjással -

A VIII. Hunyadivárosi Napok egy fő látványossága volt Zubornyák György versenyíjász érem- és kupakiállítás a Hunyadivárosi Közösségi Házban, mely asztalok hosszát betöltötte. A „Hírös város” sportolójának neve magyar és nemzetközi szinten egyaránt jól cseng, történelmi és vadászíjászatban többszörös magyar és Európa-bajnok. Tósgyökeres kecskeméti. 1979-ben költözött a Hunyadivárosba, s a vállalkozását is itt folytatja.

- Hogy került kapcsolatba az íjászattal? – kérdeztük Zubornyák Györgyöt.

- Két fiam, Gergő és Zsolt már tizenévesen íjászoktak. Az ő kedvükért mentünk el családommal 1994 júliusában a Visegrádi Palotajátékokra. Feleséggel mi is kipróbáltuk az íjjal való lövést a Salamon-toronyban. Az sem vette el a kedvünket, hogy kékre vert karral jöttünk haza. Azóta, közel két évtizede nincs nyár, hogy el ne jussunk oda. Karvédőt egyébként azóta sem használok, mert annyira közel futtatom ki a karomtól a nyílveesszót, hogy csak akadályozna a célzásban. Beléptem a Kecskeméti Kandó Kálmán Íjász Egyesületbe. Ebből nőtt ki a jelenlegi Kecskeméti Íjász Egyesület, melynek alapító tagja vagyok, s amelynek rendkívül sokat köszönhetek. Megismerkedtem Kassai Lajos világhírű lovasíjással is. Tőle vettem az első íjamat. Első versenyem 1997-ben volt az egri nyári fesztiválon. Ezen a történelmi íjászversenyen 4. helyeztettem. Még kétévi gyakorlás kellett ahhoz, hogy első helyeztettem lehettem a Visegrádi Nemzetközi Palotajátékokon. Ma már Visegrád háromszoros bajnoka, király íjásza, s a Szent György Lovagrend tagja vagyok. A legsikeresebb évem 2000-ben volt, amikor 23-versenyből 21-et megnyertem. A történelmi íjászatból – főként sporttársaim biztatására – átkerültem vadászíjászat kategóriába. Hat éven át voltam dobogós minden versenyen, magyar és nemzetközi mezőnyben egyaránt. Bejártam a környező országok szinte mindegyikét. Két Európa-Bajnokságon végeztem az elsők között. Olyanokkal kötöttem barátságot, mint Murat Özveri, a Török Hagyományörző Íjászegyesület elnöke. 2005-2009 között kissé visszafogottabban íjászoktam, mert a szabadidőmben Szegedre jártam iskolába. Autószerelő-mester szakmám mellé motorkerékpár-szerelő végzettséget is szereztem. Visszatérésem után két évig egyéni versenyekre jártam. 2012 júliusában megnyertem Ópusztaszeren az Íjász Európa-Kupát. Éreztem, hogy megint a régi formában vagyok. Szeptemberben első helyeztettem Dunaújvárosban a GP-sorozaton és az Országos Bajnokságon is.

- Van még hova fejlődnie?

- Ajjaj, hogyne. Azt szeretném, ha tökéletesebb lenne az oldásom, amikor elengedem a nyílveesszót.

- Hogyan készül a versenyekre?

- Nem jó, ha állandóan ugyanarra a célpontra lő az ember, mert akkor egy idő után azt hiszi, hogy már mindent tud. A Mindszenti körúton, a rendőrségi lőtér területén van a Kecskeméti Íjász Egyesület pályája, ahol 8-10 lőállást kipróbálva tudunk sporttársaimmal készülni egy-egy versenyre. Jelenleg én vagyok az egyesület technikai vezetője. Évente változik a tagság létszáma. Kezdetből 25-50-en vagyunk az egyesületben. Szekenderovics Zoltán személyében korábban hunyadivárosi sporttársam is volt. Eredményeimhez nagymértékben hozzájárult az egyesület. Anyagi, sportszakmai támogatást és sok biztatást kaptam. Azért otthon az udvaron is sokat gyakorolok. Most az április végén Gyulán

megrendezésre kerülő Európa-Bajnokságra készülök két szakaszban. Először rengeteget lövök. Az elmúlt három hétben például több ezret lőttem. A versenyt megelőző utolsó hetekben már jobban koncentrálok a technikára. Az elmondottak ellenére nem szeretném, ha az íjászatban bárki csak a versenysportot látná. Jóval több ez ennél. Eleve azért vetett ide a sors, mert olyan magyar ember vagyok, aki büszke erre. Jó érzéssel gondolok vissza a gyökereinket jelentő történelmi múltra. Más szóval: nem íjászként váltam nemzeti érzelművé, hanem emiatt lettem íjász. Ez sok mindent megmagyaráz arról a sajátos kapcsolatról is, ami a történelmi íjászokat összefűzi.

- Mennyire drága sport az íjászat? Milyen az a viselet, amiben gyalogíjászként részt vesz a történelmi versenyeken?

- Sorolom az összetevőit: a brokát kaftánom 70.000 Ft; az íjtartó tegezem 30.000 Ft; a bezerédi tarsolyom 40.000 Ft; a lófarkas báránybőr süvegem 30.000 Ft; egy pár csizma ma már 70.000 Ft körül mozog; a középkategóriás bőr derékszíjam 20.000 Ft. Van olyan szervező, aki nem ragaszkodik a honfoglalás kori öltözetekhez, de mi, versenyzők el sem tudjuk képzelni, hogy ily módon is ne adózzunk őseink emlékének. Ez a gondolkodásmód egyébként sok gátlást felszabadít, s közel hozza egymáshoz a jóérzésű embereket. Szlovákiában volt, hogy civilként a boltban nem akartak kiszolgálni, de amikor úgy mentem be, hogy még rajtam volt a versenyen viselt egykori öltözet, szó nélkül tették elém, amit kértem.

Folytatva a sort: egy természetes anyagokból készült íj 100-150.000 Ft-ba kerül, de még a laminált is 20-60.000 Ft. A jelenleg használt könnyű kezelésű nomád magyar íj a turáni népek által használt fegyvernek felel meg, s most már elfogadják külföldön is, ahol korábban csak nehéz angolszász íjakkal lehetett versenyezni. Évente hozzávetőleg tíz nyílvevő kell (20.000 Ft), amit mindenki igyekszik egyénivé alakítani. Az enyém teljesen fehér, és bordóval van lekötve. Az íjászok krémjének, mintegy tíz százalékanak az íja is egyedi. Nagyjából harminc íjkészítő van az országban, akik a hozzájuk forduló íjász tudásához, technikájához igazítva, anyagi lehetőségei függvényében teljesen egyedi fegyvert készítenek. Ez a krími tatár íj, amit használok, már a tizedik íjam, amióta versenyzek.

- Meddig űzhető ez a sport?

- Nincs korhatár. Volt, hogy a legtisztéletreméltebb íjásznak járó különdíjat egy 69 éves hölgy kapta meg, aki még mindig a jó lövők sorába tartozott. Addig lövünk, amíg „viszket a kezünk”: amíg dolgozik bennünk a hit, és a sportág iránti büszkeség, szeretet.

- Van-e a sportágban vagy a családban követője?

- Nem egy sikeres kecskeméti tanítványom van, akik szintén sok versenyt nyertek már, s nagyon büszke vagyok rájuk. Ilyen például Gergics József, aki országos bajnok is lett történelmi kategóriában. Sikeresen versenyzett Törökországban, s egy különleges mongóliai versenyre is kijutott. Nagyon sokat köszönhetek a családomnak: türelmet, támogatást, biztatást. Gergőre külön büszke vagyok. Ifiként négy éven keresztül volt országos bajnok. Zsolt fiam, sőt a feleségem is ügyesen kezelik a fegyvert. Az egész család megfertőződött az íjászat szeretetével. Nem is csoda. Ha ott vagyunk Ópusztaszeren a Pozsonyi csata emlékére rendezett nyílzápor kellős közepén, és egyszerre lő 1200 íjász, annak a hangulatát nem lehet szavakkal elmondani. Egyszerűen ott kell lenni.

(Kada Erika interjúja)